

„Radujte se v Pánu vždycky,
znovu říkám, radujte se!
Vaše mírnost ať je známa všem lidem.
Pán je blízko.“

Filipanům 4,4–5

Uprostřed velikonoční radosti se v dopoledních hodinách svátku svatého Vojtěcha 23. dubna 2009 vrátil do nebeského domova, Ježíšovy blízkosti a Otcovy náruče jeho věrný služebník

P. Jan Křížek

salesián Dona Boska

Byl učitelem matematiky a fyziky. Dlouhá léta nemohl veřejně vykonávat své salesiánské poslání a pracoval jako údržbář a později jako stavební dělník na přehradách. Po Pražském jaru 1968 působil jako salesiánský kněz v severních Čechách a na Prostějovsku. Zemřel ve věku 86 let.

S vděčností za všechno, čím nás obdaroval,
a ve víře v Ježíše Krista, díky němuž pokračuje společenství svatých,
s ním vytvoříme společenství při eucharistické bohoslužbě

ve čtvrtek 30. dubna 2009 v 11.00 hodin

v kostele sv. Terezie z Lisieux na Kobyliském náměstí v Praze 8

a poté jeho tělesné ostatky uložíme mezi spolubratry na d'áblickém hřbitově.

Děkujeme za Vaše modlitby a za následování jeho odkazu.

Sestry sv. Vincence de Paul
a přátelé z Charitního domova
ve Staré Boleslavi

Eliška Kepáková
neteř
a ostatní členové rodiny

Spolubratři salesiáni
a Salesiánská rodina

P. Jan Křížek se narodil 26. 8. 1922 v Březsku u Prostějova. Měl devět sourozenců a jeho tatínek byl tkadlec.

Jenda se vyučil strojním zámečníkem. O salesiánech se dozvěděl ve skupině mládeže ve Zlíně, kterou vedl ThDr. Vrzalík. V roce 1945 začal studovat gymnázium ve Fryštáku.

Noviciát prožil v Hodoňovicích, první sliby složil v roce 1948 a trvalý slib 5. 12. 1959 v Liptále do rukou P. Josefa Lepaříka. V roce 1951 maturoval v Lipníku nad Bečvou. Po maturitě pracoval v Liptále na Vsetínsku ve firmě Lipta. V letech 1952–1955 studoval na Pedagogické fakultě v Olomouci matematiku a fyziku, které potom vyučoval na průmyslové škole v Zábřehu na Moravě.

Když v roce 1957 probíhaly soudy se salesiány, musel přejít jako „nespolehlivý“ do manuálního zaměstnání. V roce 1957 pracoval jako údržbář v Domově důchodců v Osoblaze a v roce 1959 v téže profesi v zoologické zahradě v Olomouci-Kopečku společně se spolubratrem P. Josefem Lepaříkem. V roce 1960 přešel do Vodních staveb na přehradu Hracholusky, kde pracoval v laboratoři s P. Vikem, a v roce 1966 přešel s ostatními salesiány na přehradu Nechanice.

Při zaměstnání soukromně studoval bohosloví a 26. 6. 1962 byl v Praze tajně vysvěcen na kněze biskupem Trochtem. Po politickém uvolnění vyučoval v letech 1968–1970 na gymnáziu v Mostě a přitom vypomáhal v duchovní správě v Bílině, kde byl tehdy administrátorem salesián P. Hrbatý. V letech 1970–1990 byl administrátorem v Kravařích u České Lípy, v dalších dvou letech v Libochovicích a okolí. Své dříve nabyté odborné technické znalosti upotřebil na farách v pohraničí, kde často sám opravoval střechy na kostelích a dělal různé menší technické úpravy na farách.

V letech 1992–1997 působil na rodné Hané na učilišti ve Vřesovicích a vypomáhal v duchovní správě v okolních farnostech. 13. 12. 1996 měl autohavárii, která se podepsala na jeho zdravotním stavu. Od roku 1998 pobýval jako důchodce v salesiánském domě v Praze-Kobylicích. Od srpna 2004 žil v Charitním domově pro duchovní ve Staré Boleslavi v laskavé zdravotní a ošetrovatelské péči tamního personálu a zejména sester Společnosti dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul. V jejich přítomnosti, doprovázen jejich modlitbami a modlitbami ostatních obyvatel domova naposledy tiše vydechl o svátku svatého Vojtěcha 23. dubna 2009.

Otec Jenda byl dobrácké povahy a uměl žertovat. Radost vyjadřovaná tleskáním ho neopouštěla, ani když už se nemohl vyjadřovat slovy. Byl poctivým a věrným knězem, i když byl leckdy v severočeských kostelích při bohoslužbě sám. Měl blízký a upřímný vztah k Panně Marii Pomocnici.